

BIULETYN KOMISJI ZAKŁADOWEJ NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ROK 8 / NUMER 108

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

11 Październik 2017 r.

WALNE ZEBRANIE DELEGATÓW „ZBROJENIÓWKI”

W dniach 28-29 września br. w Suchedniowie obradowali delegaci zakładów zrzeszonych w Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność”. Naszą organizację związkową reprezentowali: Zbigniew Cebula, Jerzy Pasek i Dariusz Sobczak. Było tu już 26. Walne Zebranie Delegatów. Tradycyjnie, obradom WZD przewodniczyli Stanisław Głowacki i Zbigniew Cebula. Po dyskusji programowej delegaci podjęli n/wym decyzje.

UCHWAŁA NR 1 / XXVI WZD/ 2017
w sprawie: przystąpienie do KSPZ

Po spełnieniu wymogów Regulaminu działalności Rady Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” oraz Ordynacji Wyborczej, XXVI Walne Zebranie Delegatów KSPZ NSZZ „Solidarność” postanawia przyjąć w skład Sekcji Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność” „AUTOSAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Sanoku ul. Lipińskiego 109.

STANOWISKO NR 1 / XXVI WZD/ 2017
w sprawie: aktualnej sytuacji w Polskiej Grupie Zbrojeniowej

Z nadzieją przyjęliśmy wyniki ostatnich wyborów parlamentarnych. Po gehennie przygotowanej przez ostatnie lata przez rząd PO – PSL wstąpiła w nas – pracowników przemysłu zbrojeniowego, nadzieja. Z nieukrywaną satysfakcją przyjęliśmy pierwsze decyzje Rządu Pani Premier Beaty Szydło. Nie tylko słowa, ale konkretne działania, które tak naprawdę sprowadzały się do realizacji postulatów zgłaszanych przez Krajową Sekcję Przemysłu Zbrojeniowego od wielu lat. Były to między innymi:

- zwiększenie wydatków budżetowych na modernizację Sił Zbrojnych,
- modernizacja polskiej armii w oparciu o polski przemysł obronny,
- wieloletni system zamówień wojskowych,
- przejęcie uprawnień właścicielskich nad zakładami zbrojeniowymi przez M.O.N.,
- konsolidacja zakładów przemysłu zbrojeniowego.

Te postulaty w większości zostały zrealizowane, bądź są w trakcie realizacji. Są jednak sprawy, które budzą nasz niepokój i troskę o zachowanie tempa realizacji założeń oraz metody ich wykonania. Nadzór nad spółkami zbrojeniowymi, dobór kadr, pozostawiają wiele do życzenia. Powołana do tego spółka – Polska Grupa Zbrojeniowa SA naszym zdaniem, nie zdaje kompletnie egzaminu. Brak jasnej koncepcji funkcjonowania Grupy, brak strategii, brak właściwej komunikacji i nadzoru nad spółkami, a przede wszystkim przypadkowość w działaniach powoduje, że obawiamy się, iż cały wysiłek włożony przez Rząd i Pana Ministra Antoniego Macierewicza w modernizację Sił Zbrojnych zostanie zmarnowany. Tak surowej oceny nie wydajemy ot tak, ale po prawie 2 latach funkcjonowania P.G.Z. SA w nowych uwarunkowaniach politycznych. Przykład bałaganu przy składaniu zamówień przez „AUTOSAN” Sp. z o.o. nie jest odosobniony. Brak koordynacji działań powoduje, że podobnych incydentów może być dużo więcej. To jest i będzie kompromitacja. Brak współpracy Zarządu P.G.Z. SA nawet z tymi przypadkowymi Zarządami Spółek powoduje, że większość umów realizowanych do M.O.N. jest z opóźnieniem, za co firmy ponoszą ogromne kary finansowe. Nie można dopuścić do sytuacji, że przy tym poziomie zaangażowania Rządu, przy tym poziomie zamówień w firmach P.G.Z. SA, będą generowane straty i ujemne wyniki finansowe. Dotychczas nie wychodziliśmy z tymi problemami na zewnątrz, nie mniej jednak w sytuacji zagrożenia degradacją branży, naszych zakładów i wysiłków Rządu, nie będziemy mieli innego wyjścia.

Przedstawiając te problemy, chcemy zapobiec zmarnowaniu ogromnej szansy jaką dostaliśmy od Rządu Premier Beaty Szydło. Program i działania Rządu PiS nie mogą być zniweczone przez brak odpowiedzialnego nadzoru i konsekwentnej realizacji tego Programu.

STANOWISKO NR 2 / XXVI WZD/ 2017
w sprawie: sytuacji w Spółkach Zbrojeniowych

Członkowie NSZZ „Solidarność” skupieni w Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego z nadzieją na poprawę sytuacji w swoich spółkach przyjęli zwycięstwo PiS w wyborach parlamentarnych. Zapowiadane zmiany w składach Zarządów Spółek dawały nadzieję na poprawę organizacji pracy i szybszą stabilizację ekonomiczną i zatrudnieniową z nastawieniem na przyjęcia do pracy.

Kierunek zmian w strategii zamówień Ministerstwa Obrony Narodowej powoduje, że postulaty kierowane przez lata do kolejnych Rządów RP o zamówienia wieloletnie doczekały się wreszcie realizacji. To daje szansę stabilności i spokoju w Spółkach.

Jednakże zmiany, jakie zostały dokonane w niektórych Zarządach a w konsekwencji na niższych stanowiskach kierowniczych coraz bardziej rozczarowują i prowadzą do pogarszania się atmosfery wśród pracowników w naszych zakładach. Jednym z podstawowych elementów zarządzania, bardzo ważnym, jest szacunek dla każdego zatrudnionego.

Szacunek zaś do pracowników z dużym stażem pracy powinien być priorytetem i nikogo nie dziwić. Nie możemy jednak nie zauważać faktu, że pogarsza się atmosfera wśród pracowników i spada zaufanie do przełożonych na wielu odcinkach pracy w Spółkach Obronnych. Metoda „zamordyzmu” jaką zaczyna się stosować oraz system kar, upomnień, nagan i zwolnień z pracy pod byle pretekstem w najbliższym czasie doprowadzi do tragedii. Pracownicy zaczynają coraz głośniej wyrażać swoje niezadowolenie z nowego systemu zarządzania ludźmi. Przyjmuje się ludzi, niekompetentnych, ślepo wykonujących „rozkazy” Zarządów. Toleruje się donosy na swoich kolegach z pracy, a nawet na całe grupy pracownicze. Wprowadza się do kadry kierowniczej emerytowanych oficerów służb i policji, którzy swoje kariery robili za rządów PO – PSL. Wygląda na to, że Zarządowi zależy na tym, aby pracownicy pracowali w ciągłym napięciu i strachu przed ukaraniem lub zwolnieniem. Metody te przypominają czasy stanu wojennego.

Takie metody zarządzania w Spółkach Obronnych są niedopuszczalne. Spokój, precyzja i dobre stosunki międzyludzkie są niezbędne, wręcz konieczne. Wszyscy podkreślają, że człowiek jest istotą najważniejszą i należy mu się szacunek. W niektórych Spółkach PGZ takiego szacunku brak. Mało tego. Wyzwolono najgorszą cechę, jaką posiada człowiek – donosicielstwo. To doprowadziło do tego, że pracownicy przestali sobie ufać obawiając się czy ktoś nie doniesie do szefa o tym, o czym się rozmawia, czy nie jest podsłuchiwany. Od dawna nie było tak złej atmosfery pracy.

Delegaci XXVI WZD KSPZ NSZZ „S” bardzo krytycznie oceniają takie działania Zarządów. To nie ma nic wspólnego z dyscypliną pracy i dyscypliną procesów produkcyjnych. To nie pracownicy wymagają naprawy, ale zarządzający w naszych Spółkach.

Domagamy się natychmiastowego odwołania Zarządów, które w sposób karygodny łamią zasady współzycia i przekraczają wszelkie granice norm społecznych. Nie o takich kierunkach zmian myślnie wprowadzając Kodeks Etyki Polskiej Grupy Zbrojeniowej.

STANOWISKO NR 3 / XXVI WZD/ 2017
w sprawie: poparcia dla Ministra Obrony Narodowej

W imieniu zdecydowanej większości pracowników przemysłu zbrojeniowego Delegaci XXVI Walnego Zebrania Delegatów udzielają pełnego poparcia Panu Ministrowi Antoniemu Macierewiczowi. Od wielu lat do 2015 roku nasze zakłady były poddawane przez kolejne ekipy rządzące permanentnym procesom restrukturyzacji, próbom likwidacji, ponizania i wielokrotnie ponawiano próby wyprzedzenia zakładów. Branża zbrojeniowa była traktowana jak „trędowata”, która jest dla całej gospodarki tylko obciążeniem. Sprawy bezpieczeństwa, suwerenności Państwa były nieistotne.

Przejęcie rządu przez Prawo i Sprawiedliwość oraz Panią Premier Beatę Szydło diametralnie zmieniło naszą sytuację. Powierzenie obowiązków Ministra Obrony Narodowej Panu Antoniemu Macierewiczowi to gwarancja, konsekwentnej realizacji założeń programu Rządu. Po raz pierwszy po wielu latach możemy mówić o realizacji postulatów naszej branży tj: zwiększeniu realnych wydatków budżetowych na modernizację armii, wieloletnim systemie zamówień wojskowych, modernizacji polskiej armii w oparciu o polski przemysł obronny, konsolidacji zakładów przemysłu zbrojeniowego, przejęciu uprawnień właścicielskich nad zakładami zbrojeniowymi przez M.O.N.

Wszystkie personalne ataki na Pana Ministra są spowodowane wściekłością i zawiścią wobec sukcesów osiągniętych przez Rząd.

Delegaci XXVI WZD Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” wyrażają wyrazy poparcia dla Pana Ministra za dotychczasowe działania. Dzięki działaniom Ministra Obrony Narodowej oraz Rządu, pracownicy zakładów przemysłu zbrojeniowego mogą być dumni, że mogą pracować na rzecz bezpieczeństwa Rzeczypospolitej.

Oczekujemy jednak od Ministra Obrony Narodowej bardziej skutecznej polityki kadrowej w PGZ S.A. oraz spółkach zależnych.

ZAWSZE W OBRONIE TWOICH PRAW

BIULETYN KOMISJI ZAKŁADOWEJ NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

STANOWISKO NR 4 / XXVI WZD/ 2017 w sprawie: ustawy emerytalnej

Od 1 października wejdzie w życie ustawa, która przywraca moment przejścia na emeryturę po osiągnięciu 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn. Jest to działanie, które należy docenić. Jednak postulaty NSZZ „S” szły w kierunku, aby o momencie przejścia na emeryturę decydował składowy staż pracy. Taka idea zmian została zawarta w 14 punkcie „21 postulatów sierpniowych” z 1980 r.

Delegaci na WZD KSPZ NSZZ „S” w dalszym ciągu domagają się realizacji tego postulatu. Wprowadzenie zasady, aby kobiety mogły przejść na emeryturę po 35 latach pracy oskładkowej a mężczyźni po 40 latach jest postulatem, który nie został zrealizowany i podnoszony jest na wszystkich spotkaniach z członkami związku.

Jesteśmy przekonani, że te oczekiwania zrajdą swój finał w przygotowywanej ustawie emerytalnej, będąc przyjęte przez Parlament i Prezydenta.

STANOWISKO NR 5 / XXVI WZD/ 2017

w sprawie: utworzenia w ramach P.G.Z. SA „Centrum Usług Biznesowych”

XXVI Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” stwierdza, że utworzenie w ramach Polskiej Grupy Zbrojeniowej tzw. „Centrum Usług Biznesowych”, z zamiarem przejścia od poszczególnych spółek obszarów zakupowych, finansowo-księgowych, kadrowo-płatniczych, szkoleniowych, teleinformatycznych, zarządzania nieruchomościami, flotą samochodową czy nawet utrzymaniem czystości, spowoduje chaos, bałagan organizacyjny, a także wzrost kosztów w spółkach, gdzie są wypracowywane dochody. Tym samym po raz kolejny zostaje podjęta próba wprowadzania takich zmian w funkcjonowaniu PGZ, które nie mają żadnego uzasadnienia ekonomicznego, organizacyjnego, efektywnościowego, a wyłącznie ograniczą uprawnienia spółek wchodzących w skład Grupy, pozbawiając je podstawowych instrumentów do funkcjonowania i racjonalnego kształtowania polityki rozwojowej. W rezultacie te działania wywołają negatywne konsekwencje społeczne, na co absolutnie nie ma zgody Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” i będzie powodem wszczęcia formalnej procedury sporu zbiorowego.

WZD NSZZ „Solidarność” Przemysłu Zbrojeniowego stwierdza, że proponowane rozwiązania to mechaniczne przeniesienie systemu z innego rodzaju organizacji nie uwzględniające specyficznych uwarunkowań branży zbrojeniowej w naszym kraju, m.in. różnicowania spółek pod względem wielkości, specyfiki i różnorodności branż, położenie spółek w regionach o różnym poziomie rozwoju gospodarczego, funkcjonowanie systemów „liderów” i grup spółek realizujących poszczególne projekty oraz negocjacje kontraktów z partnerami krajowymi i zagranicznymi wymaga od spółek profesjonalnie przygotowanego, bezpośredniego zaplecza, prowadzenie polityki kadrowo – zatrudnieniowej w zależności od możliwości regionalnych; kształtowania tego środowiska według potrzeb poszczególnych spółek poprzez porozumienia z lokalnymi uczelniami i szkołami zawodowymi, dostosowanie systemu szkoleń zakładowych do indywidualnych potrzeb spółek, różne systemy informatyczne funkcjonujące w poszczególnych spółkach, w tym w niektórych na etapie wdrażania. Praktyczną konsekwencją wprowadzania w przemyśle zbrojeniowym tego bardzo teoretycznego rozwiązania będzie:

- Niekontrolowany wzrost biurokracji,
- Zwiększenie kosztów funkcjonowania spółek,
- Dezorganizacja i wydłużenie systemu decyzyjnego,
- Wylączenie spod władzy i kontroli kierownictwa spółek istotnych obszarów działalności i przekazania ich, osobom i strukturom, którą będą ponosiły dość iluzoryczne konsekwencje i odpowiedzialność,
- Powstanie wielu ośrodków decyzyjnych,
- Likwidacja miejsc pracy wysokiej jakości, przede wszystkim w regionach, gdzie występuje ich duży deficyt,
- Zwolnienie z pracy fachowców z wieloletnim doświadczeniem na szkolenie, których spółki poniosły poważne wydatki na rzecz osób, które będą dopiero się przyuczały.

Sprzeciw budzi również sposób wprowadzania tych zmian. Niezwykle istotne informacje dotyczące funkcjonowania Grupy i zatrudnionych w niej pracowników są podawane na konferencjach prasowych bez nawet najmniejszych prób konsultacji ich z NSZZ „Solidarność”. Traktujemy to jako naruszenie zasad współpracy i dialogu społecznego zagwarantowanego w Ustawie o związkach zawodowych. Nie tworzy to klimatu wzajemnego zaufania i rodzi obawy o dalszą współpracę. W tej sytuacji za konieczne – uważamy pilne podjęcie rozmów w sprawie określenia kierunków funkcjonowania PGZ S.A. Brak reakcji na nasz postulat będzie sygnałem do rozpoczęcia przygotowań do akcji protestacyjnej zgodnie z Ustawą o związkach zawodowych.

STANOWISKO NR 6 / XXVI WZD/ 2017

w sprawie: sytuacji społecznej w RADMOR - Gdynia

Delegaci na XXVI WZD Krajowej Sekcji Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” z niepokojem obserwują narastające napięcie pomiędzy KM NSZZ „Solidarność” RADMOR i Zarządem tej Spółki.

Zarząd przyjął postawę niepodjęmowania rozmów z grupą negocjacyjną pracowników oraz z Prezydium KM NSZZ „Solidarność”, co powoduje brak możliwości rozwiązania konfliktu.

Komisja Międzyzakładowa NSZZ „Solidarność” broniąc praw pracowniczych oraz stabilności swojego zakładu wielokrotnie zwracała się do Zarządu Spółki o rozmowy (negocjacje). Niestety bezskutecznie do dnia dzisiejszego. To doprowadziło do przeprowadzenia referendum wśród pracowników wydzielonego Zakładu Mechanicznego, którego wynik potwierdza, że większość pracowników podziela obawy Związku.

Mając na uwadze dobro firmy i pracowników, zwracamy się do właściciela W.B. ELECTRONICS o doprowadzenie do wspólnego spotkania (Grupa negocjacyjna, KM NSZZ „Solidarność” RADMOR, Zarząd Spółki, większościowy akcjonariusz) w celu wypracowania kompromisu.

Suchedniów, dnia 29 września 2017 roku.

37.ROCZNICA POWSTANIA MKR ZIEMIA RADOMSKA

W dniu 9 października br. w kościele p/w Świętej Trójcy odprawione zostało nabożeństwo z okazji 37. rocznicy powstania Międzyzakładowej Komisji Robotniczej NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska. Mszy przewodniczył ks. Edward Poniewierski, kanclerz kurii radomskiej. Uczestniczyli w niej przedstawiciele władz samorządowych Radomia, radni, byli i aktualni regionalni i zakładowi liderzy Związku, mieszkańcy miasta. Uroczystość uświetniła obecność kilkunastu pocztów sztandarowych. Poczet Komisji Zakładowej Fabryki Broni stanowili: chorąży Zbigniew Karpiński oraz asysta Krzysztof Mizera i Zbigniew Kubicki. Po mszy uczestnicy przemaszzerowali pod płytę upamiętniającą wydarzenia sprzed 37 lat gdzie kwiaty. Wiązankę kwiatów w imieniu „Solidarność” Fabryki Broni złożyli Zbigniew Cebula, Dariusz Sobczak i Grzegorz Gumiński. Później w Resursie Obywatelskiej odbyło się okolicznościowe spotkanie. Organizatorem uroczystości było Stowarzyszenie Osób Internowanych i Represjonowanych w Stanie Wojennym.

75. ROCZNICA MORDU

W czterech egzekucjach przeprowadzonych w dniach 12 + 14 października 1942 roku Niemcy okupanci stracili 50 osób. Wśród nich było 25 pracowników fabryki zbrojnego oporu wobec okupantów. Z narażeniem życia produkowali i przemykali z fabryki części broni strzeleckiej dla Związku Walki Zbrojnej.

14 października 1942 roku przed gmachem fabryki na oczach całej załogi Niemcy zamordowali 15 pracowników Fabryki Broni.

Fakty zbrodni sprzed 75. lat muszą nas wszystkich mobilizować, byśmy ze szczególną troską przeciwdziałali każdemu objawom przemocy. Pamiętajmy również, że ofiara naszych Rodaków zobowiązuje nas do nieustannego działania w obronie swoich praw, pełnej wolności i suwerenności naszej Ojczyzny.

W niedzielę 15 października br. o godz. 10:30 w kościele pw. Chrystusa Nauczyciela przy ul. Chałubińskiego 15, odprawiona zostanie msza święta w intencji straconych Rodaków. Po mszy nastąpi przemarsz na pobliskie miejsce kaźni. Tam przy Pomniku Straconych Pracowników Fabryki Broni spełnimy swój obowiązek, oddając należny hołd pomordowanym bohaterom.

W imieniu organizatorów, serdecznie zapraszam pracowników i ich Rodziny do udziału w uroczystości upamiętniającej zbrodnię sprzed 75. lat.

Zbigniew Cebula